

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

Factors Affecting Effectives of Demonstration School Under The Office of Higher Education Commission

สันติ สุขสัตย์

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ปรึกษาหลัก : ผศ.ดร.ประยูร อิมสวาสดี ที่ปรึกษาร่วม : รศ.ดร.สุเมธ งามนกน

Abstract

The objectives of this study are to develop a causal relation model of factors affecting effectiveness of demonstration school under the Office of Higher Education Commission and to investigate the conformity of such developed factors affecting effectiveness of demonstration school under the Office of Higher Education Commission to the empirical data. This research uses a sample size of 600 lecturers from 10 different demonstration schools under the Office of Higher Education Commission in academic year 2017. A tool used for this research is a questionnaire of 150 questions concerning the topics of instructional leadership, organization competency, learning organization, organization commitment, community participation, and effectiveness of demonstration schools. It is analyzed by descriptive statistics including frequency, percentage, skewness and kurtosis. The inferential statistics is also used for correlation analysis in order to investigate the conformity of the measured model, linear structure relation model and empirical data. The research results show that

1. Instructional leadership has direct positive influence on an effectiveness of demonstration School while it has indirect influence through organization competency, learning organization, organization commitment, and community participation with statistical significance at the level of 0.01. The obtained model can explain the effectiveness of school at 89%
2. A linear structure relation model of factors affecting effectiveness of demonstration school under the Office of Higher Education Commission conforms with empirical data (Chi-square = 486.91, df = 165, CMIN/DF = 2.95, NFI = 0.99, GFI = 0.94, CFI = 0.95, RMSEA = 0.059, and RMR = 0.01).

Keywords : Effectiveness, instructional leadership, organization competency, learning organization, organizational commitment, community participation

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 600 คน จาก 10 โรงเรียน ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์การ องค์การแห่ง การเรียนรู้ ความผูกพันต่อองค์การ การมีส่วนร่วมของชุมชนประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต มีข้อคำถาม 150 ข้อ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วย

สถิติเชิงพรรณนาใช้สถิติ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ค่าไคสแควร์ (χ^2) และสถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัด โมเดลสมการเชิงโครงสร้างตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัย พบว่า

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตและภาวะผู้นำทางวิชาการส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่าน สมรรถนะองค์กร องค์กรแห่งการเรียนรู้ ความผูกพันต่อองค์กร การมีส่วนร่วมของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โมเดลร่วมอธิบายประสิทธิผลโรงเรียนได้ ร้อยละ 89
2. โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square=486.9, df = 165, ค่า CMIN/DF=2.95, ค่า NFI= 0.99, ค่า GFI= 0.94, ค่า CFI= 0.95, ค่า RMSEA= 0.05, ค่า RMR=0.01)

คำสำคัญ : ประสิทธิผล ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะองค์กร องค์กรแห่งการเรียนรู้ ความผูกพันต่อองค์กร การมีส่วนร่วมของชุมชน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในปัจจุบันเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างรวดเร็ว เกิดการแข่งขันในการพัฒนาประเทศอย่างสูง เพื่อนำไปสู่ตลาดโลกยุคใหม่ทุกคนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา กระแสการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ปัจจุบันในโลกศตวรรษที่ 21 ส่งผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศ โดยเฉพาะความก้าวหน้าและพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีการกระจายอย่างกว้างขวางและไร้ขีดจำกัดที่เกิดขึ้นทำให้โลกทั้งหมดเชื่อมโยงและสื่อสารถึงกันอย่างรวดเร็ว ทุกประเทศในประชาคมโลกให้ความสำคัญและเร่งพัฒนาเพื่อให้ก้าวทันกับโลกที่เปลี่ยนแปลงและสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้โดยต่างมีความเห็นพ้องตรงกันว่า การศึกษามีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและศักยภาพ เพื่อสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ และเป็นฐานหลักของการพัฒนาประเทศต่อไป (สิทธิกร อ้วนศิริ, 2555, หน้า 65; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557, หน้า 1)

ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก ปี 2016-2017 ของสองสถาบัน คือ (Times Higher Education : THE) และ (Quacquarelli Symonds : QS) โดยผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก ปี 2017-2016 (Times Higher Education World University Rankings 2017-2016) กลุ่มมหาวิทยาลัยของไทยพบว่า มีมหาวิทยาลัยของไทย จำนวน 9 แห่ง ที่ได้รับการจัดอันดับในปี 2017-2016 (Quacquarelli Symonds World University Rankings: QS 2016-2017) สถาบันที่เน้นชื่อเสียงด้านวิชาการของ

มหาวิทยาลัย พบว่า ประเทศสิงคโปร์ ติดอันดับ 1 ของมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559, ออนไลน์)

กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ต้องเผชิญปัญหาและความท้าทายในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ด้านคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยยังไม่ถึงระดับมาตรฐานสากล ถึงแม้จะมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพผู้เรียนในระดับนานาชาติ การศึกษาไทย ยังไม่สามารถให้การศึกษามีคุณภาพและเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับประชาคมโลกได้เท่าที่ควร แม้แต่การพิจารณาดัชนีการพัฒนามนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ พบว่า ประเทศไทยมีดัชนีการพัฒนามนุษย์ในอันดับที่ 81 จากทั้งหมด 134 ประเทศ สะท้อนว่าประเทศไทยพัฒนาน้อยกว่าประเทศอื่น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558, หน้า 17-8)

การบริหารจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารสามารถที่จะต้องใช้ทักษะทางการบริหารและแสดงบทบาทหน้าที่ รวมถึงเข้าใจสภาพแวดล้อมขององค์กรสองลักษณะ คือ สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน ตลอดจนมีจริยธรรมทางการบริหาร ผู้บริหารจึงจะต้องมีความรู้หลายประเภท หลายชนิดในการบริหาร แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญ แต่จะต้องมีความสามารถในการบูรณาการวิชาการเหล่านั้นเพื่อการบริหารงาน เพราะการปฏิบัติงานอย่างผู้มีความรอบรู้ ย่อมทำให้เกิดความมั่นใจและมีความมั่นคงปลอดภัย (วิโรจน์ สารรัตน์, 2555, หน้า 10; ประชุม รอดประเสริฐ, 2554, หน้า 316) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ที่ผู้บริหารโรงเรียน จะต้องดำเนินการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิผลใน 5 ด้าน คือ ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย ความพึงพอใจในงานของบุคลากร อัตราการขาดงานของบุคลากร อัตราการออกกลางคันของนักเรียน คุณภาพโดยรวมของการบริหารจัดการภายในโรงเรียน เนื่องจากนโยบายด้านการศึกษาในปัจจุบัน นั้น เป้าหมายจะเป็นตัวสะท้อนถึงมาตรฐานในการตัดสินคุณภาพของผลลัพธ์ที่โรงเรียนแต่ละแห่งผลิตขึ้น ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2013, pp. 305-306) จากการศึกษางานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า มีปัจจัยสำคัญหลายประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน การมีส่วนร่วมของชุมชน สมรรถนะขององค์การ การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ความมุ่งมั่น ความผูกพัน บรรยากาศวัฒนธรรม โครงสร้างโรงเรียน สิ่งแวดล้อม ความมุ่งมั่นทางวิชาการ ประสิทธิภาพของครูและโรงเรียน รวมถึงการจัดการเรียนการสอน (Steers, 1977; Bryk Schneider, 2002 ; Lunenburg & Omstein, 2001)

กลุ่มโรงเรียนสาธิตถือได้ว่าเป็นโรงเรียนที่เป็นองค์การที่มีคุณภาพตามมาตรฐานในการจัดการด้านการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งจากการประเมินผล (PISA) ระดับชาติปี 2012 ผลการประเมิน PISA พบว่า มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอายุ 15 ปีของไทยที่เข้ารับการประเมินด้านคณิตศาสตร์ การอ่าน และวิทยาศาสตร์ จำนวน 6,606 คนจาก 239 โรงเรียนทุกสังกัด ซึ่งผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินทั้งสามด้านของนักเรียนไทยแยกตามกลุ่มโรงเรียนจะพบว่า นักเรียนจากกลุ่มโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย และกลุ่มโรงเรียนสาธิตจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย (Organisation for Economic Co-operation and Development: CD) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, ออนไลน์) จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจุบันมีโรงเรียนสาธิตในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 76 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) ถือเป็นเรื่องที่น่ายินดีในแง่ปริมาณ เพราะเมื่อพิจารณาในแง่ดีคือหากสถาบันเหล่านี้ จัดระบบการบริหารและการเรียนการสอนตามปรัชญาที่พัฒนาการได้อย่างมีคุณภาพแล้ว นักเรียนซึ่งสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตทุกแห่ง ย่อมเป็นผู้เข้าใจและใช้สิทธิตามครรลองประชาธิปไตย สามารถแสวงหาศักยภาพภายในตนเอง มีความคิดที่เป็นระบบ ปฏิบัติตนได้เหมาะสมในฐานะพลเมืองโลก และก้าวนำความเปลี่ยนแปลงได้ การจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตปัจจุบัน หากทิศทางของโรงเรียนสาธิตไม่ชัดเจนหรือปราศจากความโดดเด่นจนเรียกได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนสาธิตแล้ว ก็คงจะต้องแสวงหาคำตอบร่วมกัน เพื่อเป็นการปรับระบบการจัดการศึกษาของ

โรงเรียนสาธิตให้กลับไปสู่ความถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย (เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2553, หน้า 82 -81)

จากผลการศึกษา (ประยูร อาษานาม และคณะ, 2545, หน้า 27) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคการจัดการและการบริหารงานโรงเรียนสาธิต พบว่า ปัญหาการบริหารงานในโรงเรียนสาธิตที่มีความสำคัญในระดับสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ การขาดอัตรากำลัง อาจารย์มีชั่วโมงสอนมากเกินไป การเปลี่ยนตัวผู้บริหารบ่อยเกินไป ผู้บริหารโรงเรียนขาดอำนาจ อาจารย์ขาดความสามัคคี และโรงเรียนสาธิตไม่มีสภาพเป็นไปตามโรงเรียนตามปรัชญาของโรงเรียนสาธิต อันเป็นผลมาจากการขาดความชัดเจนในเรื่องการบริหารโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนสาธิตต้องสอนผู้เรียนที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาด้วย และสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ปัญหาที่พบอยู่ในปัจจุบัน คือ ความไม่ชัดเจนของแต่ละหน่วยงานที่กำหนดบทบาทของ ภาระงาน อัตรากำลัง ของอาจารย์โรงเรียนสาธิต ซึ่งจะต้องมีการกำหนดให้ชัดเจน ภาระงานที่สอนต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา ภาระงานที่ต้องสอนในระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้มีอำนาจอย่างเต็มที่ในการขับเคลื่อนนโยบาย เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางปฏิบัติภายในโรงเรียน ที่จะสนับสนุนบุคลากรในปฏิบัติตามพันธกิจได้อย่างทั่วถึง เช่น การสนับสนุนให้มีการทำตำแหน่งทางวิชาการ ในขณะที่ไม่สามารถจัดรายวิชาที่สอนในระดับอุดมศึกษาได้ เพื่อให้คณาจารย์โรงเรียนสาธิตไปสอนในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ไม่สามารถทำผลงานทางวิชาการได้ (สุขุมล เกษมสุข, สัมภาษณ์, 19 ตุลาคม 2559; ขวลิต สูงใหญ่, สัมภาษณ์, 1 พฤศจิกายน 2559)

จากปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กรของโรงเรียนสาธิตที่เกี่ยวข้องต่อประสิทธิผลองค์กรของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อันจะเป็นข้อมูลที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับการพัฒนาโรงเรียนสาธิต เพื่อจะได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ สามารถนำข้อค้นพบที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียนสาธิต และพัฒนาสู่ความเป็นสาธิตที่แท้จริง ก่อให้เกิดประสิทธิผลที่เหมาะสมกับการเป็นโรงเรียนต้นแบบแห่งการศึกษาในอนาคต ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงในการพัฒนาและจัดการศึกษาของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยได้มีการลำดับเชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่างๆ สามารถอธิบายเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ จากแบบจำลองสมมติฐานได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการส่งผลทางตรงและทางอ้อมผ่าน สมรรถนะองค์กร องค์การแห่งการเรียนรู้ ความผูกพันต่อองค์กร การมีส่วนร่วมของชุมชน ไปยังประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต

1.2 ปัจจัยสมรรถนะองค์กร ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต

1.3 ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต

1.4 ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต

1.5 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต

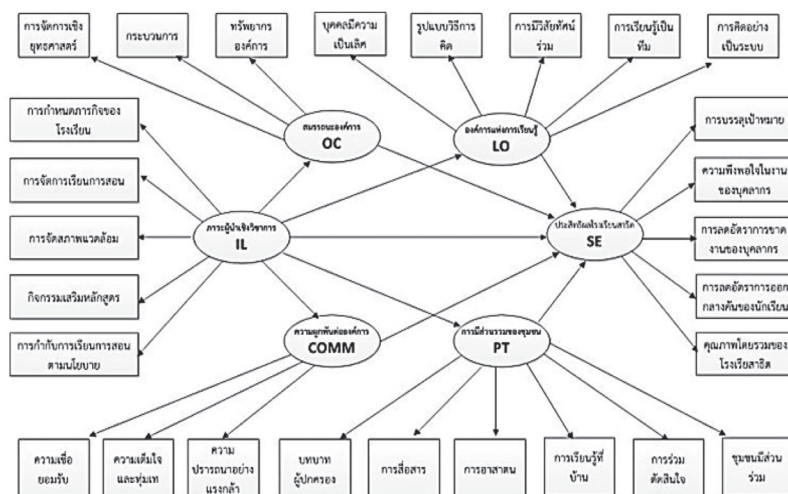
2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยทางการบริหารและทฤษฎีองค์การมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาครั้งนี้

1. สำหรับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้วิจัยอาศัยแนวคิดและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่าน ประกอบไปด้วย 5 ตัวแปร ซึ่งต่างก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนดังนี้ 1) ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ (McEwan, 1998; MacNeill, Cavanagh & Silcox, 2003; Blasé & Blas, 2001) 2) ปัจจัยสมรรถนะองค์กร (Lado et al., 1992) 3) ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ (Senge, 1990) 4) ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กร (Porter & Steer, 1977) 5) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน (Epstein, 1995)

2. ประสิทธิผลขององค์การของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้วิจัยอาศัยตามแนวคิดของฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2013, pp. 305-306) โดยการพิจารณาเป้าหมายของประสิทธิผลองค์การจากความสามารถในการทำหน้าที่ 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย 2) ความพึงพอใจในงานของบุคลากร 3) การลดอัตราการขาดงานของบุคลากร 4) การลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน 5) คุณภาพโดยรวมโรงเรียนสาธิต

ภาพที่ 1 โครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (โมเดลสมมติฐาน)

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 สร้างแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย เพื่อศึกษาถึงตัวแปรขึ้นในการประเมินประสิทธิผลขององค์การ และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และหลังจากนั้นจึงได้พัฒนาเป็นโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยได้นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำแบบสอบถามนั้นไปปรึกษาคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม พร้อมทั้งตรวจสอบความครอบคลุมของจำนวนข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับโรงเรียนสาธิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ภายหลังการทดลองใช้ หากคุณภาพรายข้อ เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือโดยการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้เกณฑ์ค่า r (Corrected item-total correlation) และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือแล้วไปสอบถาม ครู อาจารย์ โรงเรียนสาธิตที่สังกัดคณะครุศาสตร์ หรือคณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ยกเว้นมหาวิทยาลัยราชภัฏ) มีทั้งหมด 10 แห่ง จำนวน 600 คน นำแบบสอบถามมาตรวจความสมบูรณ์ และให้ค่าน้ำหนักคะแนนตามที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (X^2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ค่าไคสแควร์ (X^2) และสถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สถิติโคเวเรียนซ์ (Covariance) หลังจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต โดยใช้สถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลด้วยโปรแกรม LISREL

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผล/นำเสนอปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้สอน โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 2,127 คน ทั้งหมด 21 แห่ง ทั้งนี้ไม่รวมโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในปีการศึกษา 2559 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรอยู่ทั้งหมด 27 ตัวแปร ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีไม่น้อยกว่าสัดส่วน 20 : 1 ตัวแปร (Linderman, Merenda, & Gold, 1980, p. 163) ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บต้องมีไม่น้อยกว่า 540 คน ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์เพื่อความผิดพลาดจากการเก็บข้อมูลร้อยละ 10 ผู้วิจัยจึงจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 600 ชุด แบบสอบถามจะถูกส่งให้แก่โรงเรียนสาธิตที่สังกัดคณะครุศาสตร์ หรือคณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ไม่รวมโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเก็บข้อมูลกับครูอาจารย์ผู้สอน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) ได้โรงเรียนสาธิตทั้งสิ้นจำนวน 10 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้วัดตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดโดยการสอบถามครู อาจารย์ โรงเรียนสาธิตในมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แบ่งเป็น 6 ตอน ข้อคำถามปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามการรับรู้ของอาจารย์ผู้สอน ครอบคลุม 6 ตัวแปร ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยซึ่งผ่านการหาคุณภาพโดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการหาค่า (Item-objective congruence: IOC) มากกว่า 0.5

ทุกข้อ สำหรับความเชื่อมั่นได้ (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96 ซึ่งแสดงว่าเครื่องมือแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ

สรุปผลการวิจัย

การทดสอบความสอดคล้องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า Chi-square = 486.91, $df=165$, ค่า CMIN/DF = 2.95, ค่า NFI = 0.99, ค่า GFI = 0.94, ค่า RMSEA = 0.059, ค่า RMR = 0.012 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ (IL) และตัวแปรทั้งหมดมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ดังข้อมูลในตารางที่ 1

ที่ระดับ 0.01 ด้วยขนาดอิทธิพล 0.99, 0.96, 0.90, 0.83, 0.94 และปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ (IL) มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อประสิทธิผลโรงเรียน (SE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยขนาดอิทธิพล 0.23 ปัจจัยสมรรถนะองค์การ (OC) ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน (SE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยขนาดอิทธิพล -0.18 ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน (SE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยขนาดอิทธิพล 0.24 ปัจจัยความผูกพันต่อองค์การ (COMM) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน (SE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยขนาดอิทธิพล 0.08 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน (PT) อิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน (SE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยขนาดอิทธิพล 0.11 และเมื่อพิจารณาค่า R-square พบว่า ทั้งนี้การส่งอิทธิพลของตัวแปรสังเกตได้จำนวน 27 ตัว ผ่านตัวแปรแฝง 5 ตัวที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตสังกัด

ตารางที่ 1 ค่าอิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวแปรผล	สมรรถนะองค์การ (OC)			องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO)			ความผูกพันต่อองค์การ (COMM)			การมีส่วนร่วมของชุมชน (PT)			ประสิทธิผลโรงเรียน (SE)				
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE		
ภาวะผู้นำทางวิชาการ (IL)	0.96**	-	0.96**	0.99**	-	0.99**	0.83**	-	0.83**	0.90**	-	0.90**	0.71**	0.23**	0.94**		
สมรรถนะองค์การ (OC)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.18	-	-		
องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.24**	-	-		
ความผูกพันต่อองค์การ (COMM)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.08**	-	-		
การมีส่วนร่วมของชุมชน (PT)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.11**	-	-		
ตัวแปรแฝงอื่น	IL.1	IL.2	IL.3	IL.4	IL.5												
ความเที่ยง	0.63	0.68	0.32	0.41	0.53												
ตัวแปรสังเกต	OC.1	OC.2	OC.3	LO.1	LO.2	LO.3	LO.4	LO.5	COMM.1	COMM.2	COMM.3	PT.1	PT.2	PT.3	PT.4	PT.5	PT.6
ความเที่ยง	0.54	0.95	0.62	0.65	0.61	0.68	0.60	0.58	0.75	0.50	0.53	0.67	0.68	0.73	0.65	0.62	0.60
ตัวแปรสังเกต	SE.1	SE.2	SE.3	SE.4	SE.5												
ความเที่ยง	0.61	0.39	0.50	0.48	0.62												
Chi-square = 486.91, $df=165$, ค่า CMIN/DF = 2.95, ค่า NFI = 0.99, ค่า GFI = 0.94, ค่า RMSEA = 0.059, ค่า RMR = 0.012																	
COM																	
ผลการโครงสร้าง	OC	LO	M	PT	SE												
ค่า R-square	0.91	0.95	0.68	0.81	0.89												

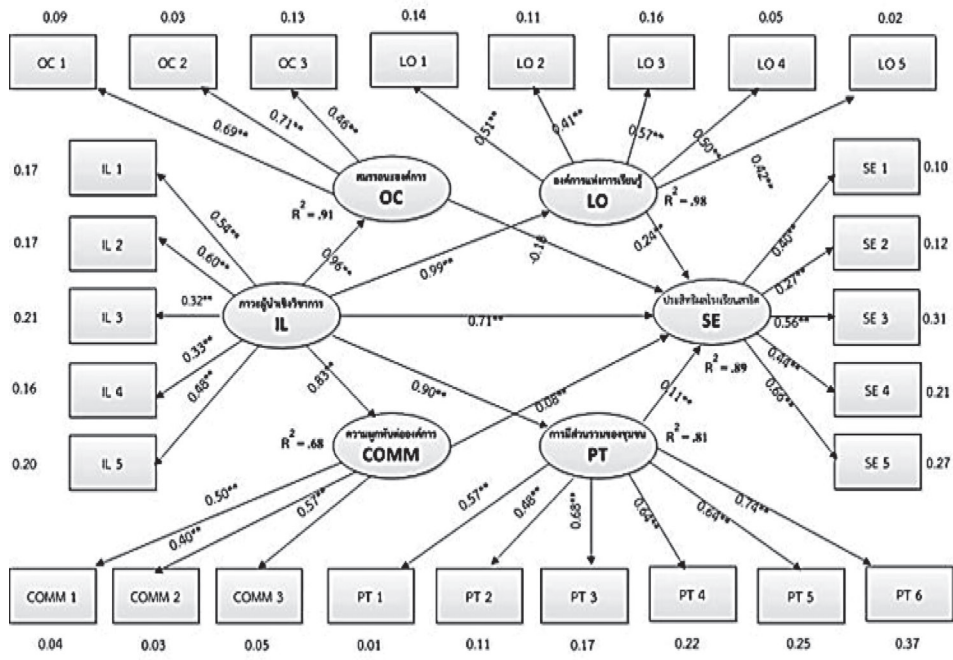
หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามสมมติฐานสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ (IL) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) ปัจจัยสมรรถนะองค์การ (OC) การมีส่วนร่วมของชุมชน (PT) ปัจจัยความผูกพันต่อองค์การ (COMM) และประสิทธิผลโรงเรียน (SE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสมการพยากรณ์ที่สามารถทำนายประสิทธิผลโรงเรียนในภาพรวมแล้วมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายสูง โดยตัวแปรปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) ร้อยละ 98 มีสมการพยากรณ์สูงสุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยสมรรถนะองค์การ (OC) ร้อยละ 91 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน (PT) ร้อยละ 81 และต่ำสุด คือ ปัจจัยความผูกพันต่อองค์การ (COMM) ร้อยละ 68 ทั้งนี้การส่งอิทธิพลของตัวแปรสังเกตได้จำนวน 27 ตัว โดยผ่าน

ตัวแปรแฝง 5 ตัว ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสมการพยากรณ์ที่สามารถทำนาย ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 89 ดังภาพที่ 2

สรุปผลการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายในและตัวแปรสังเกตได้จากวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 27 ตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก แสดงถึงความสัมพันธ์ทางเดียวกัน โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติทุกตัวแปร และโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีความเหมาะสมสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการตอบคำถามตามสมมติฐานการวิจัย แสดงเป็นรายชื่อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยได้มีการลำดับเชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่างๆ สามารถอธิบายเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ จากแบบจำลองสมมติฐานได้ดังนี้

1. ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการส่งผลทางตรงและทางอ้อมผ่านสมรรถนะองค์กร องค์กรแห่งการเรียนรู้ ความผูกพันต่อองค์กร การมีส่วนร่วมของชุมชน ไปยังประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดขึ้น
2. ปัจจัยสมรรถนะองค์กรส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ผลการวิจัย พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยตัวแปรสมรรถนะองค์กรไม่ส่งผลทางตรงไปประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต
3. ปัจจัยองค์กรแห่งการเรียนรู้ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตผลการวิจัย พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดขึ้น
4. ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กรส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดขึ้น
5. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่สร้างขึ้นมีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์โมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่าสถิติ ดังนี้ Chi-square = 486.91, df = 165, p= 0.00, CFI= 0.95, NFI= 0.99, CMIN/DF, = 2.95 GFI, = 0.94, RMSEA= 0.059, RMR=0.012

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในครั้งนี้ได้นำผลมาเสนอเป็นประเด็นเพื่ออภิปรายผล ดังนี้

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สาธิต ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีการลำดับ เชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่างๆ สามารถอธิบายเส้น ทางอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ จากแบบจำลองสมมติฐานได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ จากผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรนี้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน ส่วนค่าอิทธิพล ทางตรง อิทธิพลรวม อิทธิพลทางอ้อม พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำ ทางวิชาการ เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางบวก ต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมี อิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ชี้้นำในการกำหนดบทบาท ในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียน ภาวะผู้นำของผู้บริหารมี อิทธิพลทางความคิดต่อองค์การในกระบวนการวิเคราะห์นโยบาย ขึ้นตอนหลักในการวิเคราะห์นโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รังสรรค์ อ้วนวิจิตร (2554) ได้ทำการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลโดยตรงทางบวกต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก ดังที่ มาร์คส์และพริ้นท์ Marks & Printy (2003) ได้ศึกษาพบว่า การมีภาวะผู้นำอาจารย์ใหญ่และคณาจารย์ มีนัยสำคัญทางบวกต่อความสำเร็จของโรงเรียนถือเป็นความรับผิดชอบที่จะต้องชี้แนะคณาจารย์และให้คำแนะนำและในการร่วมกัน ตัดสินใจและในการส่งเสริมความร่วมมือ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

งานวิจัยของธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557) ได้ศึกษา โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของ ประเทศไทย พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหารมี อิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้สุริยัน ทรัพย์ผล (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยด้านองค์การและภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการ บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลุ่มน้ำโขง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการและความผูกพันใน องค์การมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ต่อประสิทธิผลของการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษา

ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการจากการศึกษาวิจัย พบว่า มีอิทธิพลทางตรงไปยังปัจจัยสมรรถนะองค์การไปยังประสิทธิผล ของการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็น กำหนดบทบาท รวมถึงวางนโยบายของหน่วยงานภายในองค์การใน การสนับสนุนให้กับบุคลากร อาจารย์ในการทำงานภายในโรงเรียน เพื่อการพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการในโรงเรียน ถ้าผู้บริหารโรงเรียน มุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจึงเพิ่มขึ้น ฉะนั้นหากผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการสูง จะมีอิทธิพลต่อการ จัดทำนโยบายในการส่งเสริมสมรรถนะขององค์การ เพื่อให้พร้อมที่ ก้าวไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ ปิ่นปิ่นท์ นฤนาบุญทรัพย์ (2553) ได้ศึกษาการ พัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยสมรรถนะขององค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการ บริหารโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ถ้าหากองค์การที่มีความพร้อมในด้านสมรรถนะขององค์การ จะทำให้อาจารย์ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความพึงพอใจ ในงาน จึงมีส่วนช่วยทำให้อาจารย์ทำงานให้บรรลุเป้าหมายของ องค์การได้โดยตรง

ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ผ่านปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ไปยังประสิทธิผลของการบริหาร โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้อาจจะเป็นเพราะว่า หากผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำ ทางวิชาการอยู่ในระดับสูง จะส่งผลให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ ในโรงเรียนซึ่งจะทำให้บุคลากรในโรงเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะ พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อศักยภาพของตนเองและความเป็น

เลิศขององค์กร โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับสมาชิกเสริมสร้างบรรยากาศให้เกิดความร่วมมือ และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เพื่อยกระดับความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นกับองค์กร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของคนที่ในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายหลักและประสิทธิผลของโรงเรียน สอดคล้องกับ นงลักษณ์ เรือนทอง (2550) ที่ศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนและพบเส้นทางอิทธิพลภาวะผู้นำส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนผ่านปัจจัยการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และถาวร เส็งเอียด (2550) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนพบว่า ตัวแปรที่มีผลทางอ้อมเชิงบวก ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และบรรยากาศโรงเรียน

ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกผ่านปัจจัยความผูกพันในองค์กรไปยังประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้อาจจะเป็นเพราะหากผู้บริหารโรงเรียน มีภาวะผู้นำทางวิชาการสูง จะส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อองค์กรในโรงเรียนที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องแสดงพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการให้เป็นที่ปรากฏชัดเจน ให้เป็นแบบอย่างแก่บุคลากรในโรงเรียน เพื่อทำให้บุคลากรในโรงเรียน ยกย่องเกิดความเคารพนับถือ ศรัทธา ไว้วางใจและทำให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความภาคภูมิใจ เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนมั่นใจและมีความผูกพัน ความเป็นพวกเดียวกัน และมีความรักใคร่ของสมาชิกในองค์กรในลักษณะการทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กับวัตถุประสงค์และค่านิยมขององค์กร และมองเห็นว่าเป้าหมายขององค์กรก็เปรียบเสมือนเป้าหมายของตนเอง มีระดับของความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานให้กับหน่วยงานหรือองค์กร มีความพร้อมที่จะทุ่มเทแรงกายแรงใจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้องค์กรเจริญเติบโตก้าวหน้าและมีชื่อเสียง ซึ่งสอดคล้อง (โสมย์สิริ มูลทองทิพย์, 2556, หน้า 67) กล่าวว่าความผูกพันต่อองค์กรนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความเติบโตขององค์กร องค์กรใดมีบุคลากรที่มีความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรสูง ย่อมนำพาให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้ สอดคล้องกับ รังสรรค์ อ้วนวิจิตร (2554) ที่ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลโดยตรงต่อความผูกพันต่อองค์กร เนื่องจากพฤติกรรมการบริหารมีผลต่อความผูกพันของครูในโรงเรียน

ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกผ่านปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนไปยังประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้แสดงว่าหากผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำทางวิชาการสูง จะส่งผลการมีส่วนร่วมของชุมชนในโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญสูงที่สุดต่อความสำเร็จของโรงเรียนสาธิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เจย์เนสและลี (Jeynes, 2007; Lee & Bowen, 2006) ที่ยืนยันว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ดังนั้น การจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย การร่วมติดตามประเมินผล คือการร่วมติดตามผลงานที่ทำและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ร่วมคิดปรับปรุงให้งานดีขึ้น และรับผลประโยชน์ร่วมกัน (Mutual Benefit Participation) เป็นการรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นร่วมชื่นชมยินดีในผลงานที่เกิดจากการร่วมคิด ร่วมทำ ซึ่งนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีแบบสมานฉันท์ และมีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน และสามารถแก้ปัญหาของชุมชนได้ตรงตามเป้าหมายและทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ (sense of ownership) ร่วมกัน (Fan, 2001; Gold, Simon, & Brown, 2002)

1.2 ปัจจัยสมรรถนะองค์การจากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปรนี้พบว่า อยู่ในระดับมากทุกตัว โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรองค์การ ส่วนค่าอิทธิพลทางตรงพบว่า ปัจจัยสมรรถนะองค์การ เป็นตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่ได้ทำการศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ อาจเป็นเพราะว่า ตัวแปรดังกล่าวมีความแปรปรวนไม่เพียงพอที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต โดยเฉพาะตัวแปรความพึงพอใจในงานของบุคลากร และตัวแปรการลดอัตราการขาดงานของบุคลากร ที่จะทำนายประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนสาธิต ซึ่งอาจารย์โรงเรียนสาธิตมีความต้องการในการได้รับการสนับสนุนในเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับ รุจิราพรรณ คงช่วย (2554) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ผลการศึกษพบว่า ความพึงพอใจในงาน มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่า ความพึงพอใจในงานที่ดีจะส่งผลให้ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยดีขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความพึงพอใจในงานเป็นเจตคติที่ดีของอาจารย์ที่มีต่องานที่ทำ ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลหลายๆ อย่าง เช่น ค่าจ้างและสวัสดิการ การปฏิบัติงาน การยอมรับนับถือ

ความเหมาะสมของปริมาณงาน สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาความก้าวหน้าในวิชาชีพและอื่นๆ มาประกอบกัน เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนอง ความต้องการของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความรู้สึกนี้จะช่วยเสริมการปฏิบัติงานและจูงใจให้อาจารย์ต้องการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศร่างกายแรงใจ และสติปัญญาในการทำงานเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งของส่วนบุคคลและมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับ นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ (2557) พบว่า ความผูกพันต่อองค์การส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับบรรยากาศการทำงานในโรงเรียนการส่งเสริมสนับสนุนด้านสวัสดิการค่าตอบแทนให้ครู อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอน และทำหน้าที่อื่นควบคู่กับการสอนในโรงเรียนคุ้มครองสิทธิให้มากขึ้น และให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้นักวิชาการในโรงเรียนมีความรู้สึกที่ดี และผูกพันต่อองค์การและมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทปฏิบัติงานให้กับองค์การของตนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

1.3 ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรนี้พบว่าอยู่ในระดับมากทุกตัว โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รูปแบบวิธีการคิด พบว่า ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่าการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้มีค่าอิทธิพลเป็นอันดับสูงสุด ผู้บริหารจึงควรที่จะส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างลักษณะนิสัยใฝ่เรียนรู้ สอดคล้องกับ ธัญญช สีขาว (2559) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิม เขต 41 พบว่า ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.4 ปัจจัยความผูกพันในองค์การ จากผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรนี้พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกตัว โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามที่จะปฏิบัติงานเพื่อองค์การ ส่วนค่าอิทธิพลทางตรง พบว่า ปัจจัยความผูกพันในองค์การ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าเมื่อความผูกพันในองค์การสูง จะทำให้ประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษาขึ้นตามไปด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าความผูกพันต่อองค์การจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความมีประสิทธิผลขององค์การเปรียบเสมือนเป็นตัวคอยกระตุ้นให้สมาชิกในองค์กรปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยบุคคลซึ่งมีความรู้สึกผูกพันสูงจะเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างมากในการทำงานให้กับองค์กร ทำให้ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี และมีความเลื่อมใสศรัทธาในเป้าหมายขององค์กร ความผูกพันต่อองค์การจะนำไปสู่ผลที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของความสำเร็จขององค์การ สอดคล้องกับ Hellriegel et al. (2001, p. 54) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การส่วนบุคคลมีแนวโน้มที่จะไปสู่เป้าหมายขององค์กรโดยตรงและมีผลทางบวกต่อการวัดประสิทธิผลขององค์กร และโสภิน ม่วงทอง (2553) ที่พบว่าปัจจัยความผูกพันของครูมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

1.5 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน จากผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรนี้ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกตัว โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสื่อสาร ส่วนค่าอิทธิพลทางตรง พบว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารทางวิชาการที่มีการสื่อสารที่ดี ใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสมในการสื่อสาร ถูกต้องต่อสถานการณ์ จะก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูนักเรียน นอกจากนั้น การสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูและนักเรียน ผู้บริหารที่สร้างความสัมพันธ์อันดี กับนักเรียน ครู และผู้ปกครอง จะส่งเสริมให้โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากชุมชนซึ่งจะส่งผลให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในการจัดการการศึกษาในที่สุดสอดคล้องกับ เพ็ญพักตร์ ภูศิลป์ (2557) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตควรให้ความสำคัญกับการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนตลอดจนความร่วมมือระหว่างกันของทุกภาคส่วนร่วมไปกับการให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายและสร้างความเข้าใจในเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิดความชัดเจนในแนวทางการพัฒนา รวมถึงการส่งเสริมให้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้มีการพัฒนาทางวิชาชีพ และการสร้างนวัตกรรมทางวิชาการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ ขึ้นภายในสาระการเรียนรู้ อันจะส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเป็นลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ เจย์เนส และลี (Jeynes, 2007; Lee & Bowen, 2006) ที่ยืนยันว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ดังนั้น การจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย การร่วมติดตาม ประเมินผล คือการร่วมติดตามผลงานที่ทำและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ร่วมคิดปรับปรุงให้งานดีขึ้น

และรับผลประโยชน์ร่วมกันจึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสาธิตเป็นอย่างมาก หากจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งหากได้มีการพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำทางวิชาการของโรงเรียนสาธิต เพราะภาวะผู้นำทางวิชาการตัวแปรที่ศึกษามีอิทธิพลหรือส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน โดยการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ด้วยการโน้มน้าว จูงใจ และสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและในหมู่ครู หรือชี้แนะบุคลากรในโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้อง โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ทำให้เกิดความตระหนักและเข้าใจในการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ จนนำไปสู่การบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตลอดจนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการสอนของอาจารย์ ซึ่งเป็นภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานโรงเรียนสาธิต

2. ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตประกอบด้วย ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย ความพึงพอใจในงานของบุคลากร การลดอัตราการขาดงานของบุคลากร การลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน คุณภาพโดยรวมของการบริหารจัดการภายในโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำไปใช้เพื่อการตรวจสอบความก้าวหน้าในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน และเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการทางการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยใช้ตัวแปรอื่นๆ เพื่อทำให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมทุกด้าน

2. ควรศึกษาวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในสังกัดโรงเรียนสาธิตราชภัฏต่างๆ เพื่อยืนยันหรือเปรียบเทียบข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2558. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2559. Retrieved from http://www.plan.obec.go.th/ewt_dl_link.php?nid=1424&filename=index.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2553). โรงเรียนสาธิตที่แท้: การจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาการศึกษาพิพัฒนาการ. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 81-82, (1) 11.
- ชวลิต สูงใหญ่. (1,2559 พฤศจิกายน). ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมศว (ฝ่ายมัธยม). สัมภาษณ์.
- ถาวร เสี่ยงเอียด. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ๓๖๕๕๕๕ ตั้งอุทัยเรื่อง. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ธัญญ์ สีขาว. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 4. ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นงลักษณ์ เรือนทอง. (2550). รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภาลักษณ์ รุ่งสุวรรณ. (2557). การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ. 250-230,(2)14.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2554). นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.

- ประยูร อาษานาม. (2545). ปัญหาและอุปสรรคการจัดและบริหาร โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.ขอนแก่น. (ม.ป.ท.)
- ปิ่นปิ่นทิพย์ นฤนาถบุญทรัพย์. (2553). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วารสาร เซนต์จอร์จ. 14 (15), 28-43.
- เพ็ญพักตร์ ภูศิลป์. (2557). องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- รังสรรค์ อ้วนวิจิตร. (2554). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). แนวคิด ทฤษฎี และประเด็น เพื่อการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้. ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สิทธิกร อ้วนศิริ. (2555). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. วารสารการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 17(1), 65.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). การจัดทำข้อมูลรายบุคคลโรงเรียนในสังกัดฯ ปีการศึกษา 2559 และการใช้งานโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียน. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2559. Retrieved from <http://www.satit.mua.go.th/dataS/>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2557). การศึกษาไทยในโลศศตวรรษที่ 21. ในการประชุมสัมมนาทางวิชาการระหว่างประเทศ 2557. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). รายงานผลการดำเนินงานการพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง, กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิก.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). ระบบสืบค้นเอกสารและรายงานสถิติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2559. Retrieved from <http://www.nso.go.th/sites/2014>.
- สำนักนายกรัฐมนตรื. (2559). ข่าวสำนักนายกรัฐมนตรื. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560. Retrieved from <http://www.moe.go.th/websm/2016/dec/529.html>.
- สุขุมล เกษมสุข. (19 ,2559 ตุลาคม). อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว. (ฝ่ายประถม). สัมภาษณ์.
- สุรียัน ทรัพย์ผล. (2559). ปัจจัยด้านองค์การและภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลุ่มน้ำโขง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โสภณ ม่วงทอง. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. 29-18 ,(1)7.
- โสมย์สิริ มูลทองทิพย์. (2556). ความผูกพันต่อองค์กร ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอท่ามะกา. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐและภาคเอกชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Blasé, J. & Blasé, J. (2001). *Empowering Teachers: What Successful Principals Do*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Bryk, A. S., & Schneider, B. L. (2002). *Trust in Schools: A core resource for improvement*: Russell Sage Foundation Publications.
- Epstein, J. L. (1995). School/family/community partnerships: *Caring for the children we share*. Phi Delta Kappan, 92(3), 81-96.
- Fan, X. (2001). Parental involvement and students' academic achievement: A growth modeling analysis. *The Journal of Experimental Education*, 70(1), 27-61.
- Gold, E., Simon, E., & Brown, C. (2002). *Successful community organizing for school reform*: Cross City Campaign for Urban School Reform Chicago.

- Hellriegel, D., Slocum, J. W., & Richard W. W. (2001). **Organizational behavior** (8th ed.). USA.: South-Western College.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2013). **Educational Administration; Theory, Research, & Practice**. McGraw-Hill.
- Jeynes, W. H. (2007). The Relationship Between Parental Involvement and Urban Secondary School Student Academic Achievement A Meta-Analysis. **Urban education**, 42 (1), 82-110.
- Lado, A.A., Boyd, N.G., & Wright, P. (1992). A competency-based model of sustainable competitive advantage: Toward a conceptual integration. **Journal of Management** ,91-77 ,(1)18.
- Lee, J. S., & Bowen, N. K. (2006). Parent involvement, cultural capital, and the achievement gap among elementary school children. **journal American educational research**, 218-193,(2)43.
- Linderman, R. H., Merenda, P. F., & Gold, R. Z., (1980). **Introduction to bivariate and multivariate analysis**. Glenview, Illinois: Scott Foreman and Company.
- Lunenburg, F.C., & Ornstein, A.C. (2011). **Educational administration : Concepts & practices**. Wadsworth Publishing Company.
- Marks, H. M., & Printy, S. M. (2003). Principal leadership and school performance: An integration of transformational and instructional leadership. **Educational administration quarterly**, 39 (3), 370-397.
- MacNeill, C. N., & Silcox, S. (2003). "Pedagogic principal leadership." **Management in Education**,(4) 17-14. [Online]. Retrieved August 2012 ,6, from http://espace.library.curtin.edu.au/R?fun_c=dbin-jump-full&local_base=gen-01_era02&object_id=117245.
- McEwen, N. (1998). Satisfaction with Education in Alberta. **Alberta journal of educational research**, ,(1)44-37-20.
- Porter, L.W. & Steers, R.M. (1977). **Motivation & Work Behavior**. New York: McGraw-Hill Book.
- Senge, P. M. (1990). **The fifth discipline: The art and practice of the learning organization**. London: Century.
- Steers, R. M. (1977). **Organizational Effectiveness : A Behavioral View**. CA : Good years Publishing.